

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3332/2021
07.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Бранка Станића, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Вера Пауновић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Мирољуб Богдановић, адвокат из ..., ради утврђења и престанка права службености, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2501/20 од 17.02.2021. године, у седници одржаној 07.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2501/20 од 17.02.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог-противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2501/20 од 17.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину, Судске јединице у Ћуприји П 301/17 од 09.07.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је престала стварна службеност пролаза туженог аутомобилом, колима и пољопривредним машинама преко тужиоцеве кп.бр. .. у потесу „ ВВ“ површине 5,49 ари, КО ..., као послужног добра, у корист сувласничке парцеле парничних странака кп.бр. .. КО ..., као повласног добра, трасом ближе описаном ставом првим изреке и преко тужиоцеве кп.бр. .. КО ..., трасом ближе описаном у том ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев туженог-противтужиоца којим је тражио да суд утврди постојање стварне службености стечене путем одржаја пута-пролаза пешице, аутомобилом и пољопривредним машинама преко кп. бр. .. КО ..., у својини тужиоца-противтуженог АА, за долазак до повласног добра-гараже и помоћних објеката изграђених на катастарским парцелама ближе наведеним у том ставу изреке и да се обавезе тужилац-противтужени да му призна ово право и да се на основу ове пресуде тужени-противтужилац укњижи као титулар права службености трасом ближе описаном у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени-противтужилац да тужиоцу-противтуженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 185.194,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2501/20 од 17.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог-противтужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени-противтужилац је изјавио посебну ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог-противтужиоца као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с`обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и потребе новог тумачења права јер у конкретном случају одлука о основаности тужбеног захтева (ради престанка права стварне службености пролаза) и противтужбеног захтева (ради утврђења права службености пролаза стеченог одржајем) и примена материјалног права, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, а тужени-противтужилац уз ревизију није приложио судске одлуке које би учиниле основаним разлог предвиђен чланом 404. ЗПП за изјаву ревизије. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање), а нижестепене одлуке сагласне су правном схватању Врховног касационог суда израженом у бројним одлукама у предметима са истоверним или сличном чињеничноправном ситуацијом. Из тих разлога, ни у случају прихватања изузетне дозвољености изјављене ревизије туженог-противтужиоца не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за туженог-противтужиоца, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења престанка права службености поднета је 05.04.2017. године, а противтужба ради утврђења постојања стварне службености стечене одржајем поднета је 08.05.2017. године. По тужби и по противтужби вредност предмета спора износи по 19.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија туженог-противтужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић